

TORTOSA ■ HOMENATGE PÒSTUM A UNA DE LES FIGURES MÉS DESTACADES DE LA LITERATURA CATALANA CONTEMPORÀNIA

Un any sense Gerard Vergés

L'Ajuntament de Tortosa i Cultura retren homenatge a la figura de l'escriptor tortosí Gerard Vergés, en el primer aniversari de la seua mort

MARINA PALLÁS

El passat novembre, la professora de literatura Pili Andreu va oferir a la Universitat Rovira i Virgili una conferència sobre Gerard Vergés. Aquella tarda va apropar al públic el poema *Fa deu anys, fa deu segles*, el primer inclos a *La insostenible lleugeresa del vers* (DVD Ediciones, 2002) de Gerard Vergés, on l'autor expressa, sense dir-ho, la inútil bellesa de la poesia i com la vida pot seguir sense la seua existència.

Fa tot just un any del traspàs de Vergés, el 23 d'abril de 2014. I, com ell deia, hi ha hagut una primavera i una tardor i un estiu amb mar incandescent i hem llegit periòdics i novel·les i els semàfors no s'han aturat i les abelles han fet mel... Amb tot, la vida ha seguit el seu curs.

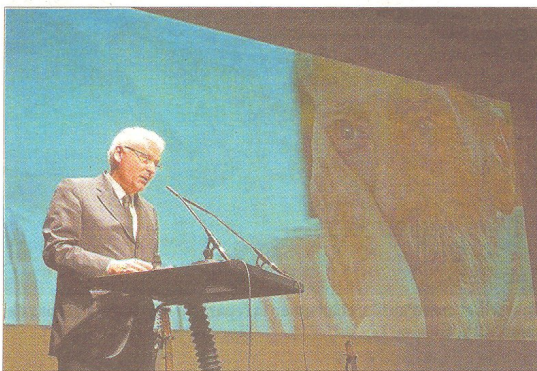
Ahir l'Auditori Felip Pedrell de Tortosa va acollir un homenatge a Gerard Vergés. Va ser un gran reconeixement però que arriba, potser, amb una mica de retard. A l'acte van assistir notables representacions institucionals com el conseller de Cultura, Ferran Mascarell. «El d'avui és un acte de justícia que farà possible la continuïtat del seu reconeixement», va declarar.

Jesús Massip va oferir una xerrada més personal i intimista, recordant el seu «amic de l'ànima, company de lletres i versos». Massip, Creu de Sant Jordi 2015 i director del Museu Arxiu de Tortosa des de 1960 fins al 1992, va ser gran amic del poeta, amb qui va fundar la revista *Gèminis* l'any 1951 arran les seues trobades comunes.

La directora de la Institució de les Lletres Catalanes Laura

Moment de l'actuació del grup Riu en So, que va musicalitzar els versos de Vergés. FOTO: JOAN REVILLAS

El conseller Mascarell va recordar Vergés com una persona profundament contemporània que se seguirà llegint. FOTO: JOAN REVILLAS

Borràs, per la seua banda, va conferenciar fent un repàs a la personalitat i a l'obra de l'escriptor i recordant que «els poetes no moren si els llegim».

El grup Riu en So també va participar en l'acte, interpretant *Paraules cantades*, quan tot just acabem de presentar el seu nou disc dedicat íntegrament a Vergés.

Humanista i lletraferit, però també home de ciències, nét i fill

d'apotecaris, Vergés mateix diria que el que més li agradava al món era la poesia, després la pintura, i en tercer lloc, la música. I que aquesta és, precisament, el secret de la poesia.

Infància, llengua i paisatge serien els tres pilars de la seua obra; una infància molt recordada i marcada per la guerra, una llengua sempre en lluita, un paisatge protagonitzat per l'Ebre.

Fa un any, fa deu segles. El cínic Vergés tenia raó al seu poema: que ens fem vells, que la vida passa... Però que, malgrat tot, la literatura queda.

Altres homenatges

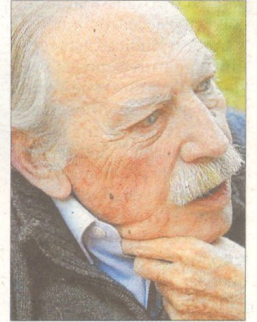
Fa una setmana ja es va celebrar un extraordinari homenatge a l'escriptor a l'Arts Santa Mònica de Barcelona, organitzat per l'Ajuntament de Tortosa i la Institució de les Lletres Catalanes. Allí, l'editor Emili Rosales va fer pública la notícia que Edicions Proa reeditarà properament l'obra poètica de Vergés.

D'altra banda, la Biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa va inaugurar la revetlla de Sant Jordi d'una ruta literària basada en la figura de Vergés, anomenada 'Tortosa, sota l'ombra de Vergés'.

La literata i experta en l'autor Xell Aixarch va oferir un recorregut pels punts vitals de la seua ciutat natal, com el carrer de la Rosa. Allí estava la farmàcia del seu avi i l'acadèmia de Ricard Cerveto, on per deu pessetes al mes un petit Gerard aprenia a dibuixar.

EL PERFIL

Gerard Vergés
ESCRITOR I FARMACÈUTIC

Gerard Vergés. FOTO: JOAN REVILLAS

Home de lletres i de ciències

Gerard Vergés (Tortosa, 1931-2014) va ser farmacèutic, professor universitari, escriptor i poeta, considerat una de les figures més destacades de la literatura catalana contemporània.

Poeta crític i perfeccionista amb ell mateix, Vergés no va caure en la grafomania i no va ser un autor especialment prolífer, però totes les seues obres van mantenir un nivell excepcional i moltes van rebre reconeixements importants. Vergés va començar a escriure a l'edat madura: solia dir que els seus primers 50 anys els havia dedicat només a aprendre.

Va escriure, entre d'altres, *L'ombra rogenca de la lloba* (1982), Premi Carles Riba; *Tretze biografies imperfectes* (1986), Premi Josep Pla; *Eros i Art* (1991), Premi Josep Vallverdú, i *Tots els sonets de Shakespeare* (1994), Premi Crítica Serra d'Or.

El 1997 va rebre la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya, i el 2009, la Medalla d'Or de Tortosa.